
4. S. e. H13KG 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

4. S. e. H3KG 1930	4
4. s. e. H3K	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

4. S. e. H13KG 1930

4. s. e. H3K

Prædikedag 4. s. e. H3K

Prædikedato 2. februar 1930

Prædiketekst Matthæus 14,22-33

Prædiken ID P020230-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

4 S e H1 3 Kg.

Kan det bære? Det er det, der spørges om i Texten i Dag. Ja, der spørges jo om det rent materielt, ikke aandeligt, men om Vand — kan Vand bære et Menn. paa X's Ord? Jeg er nu ikke sikker paa, at Forskellen er saa stor som vi er vant til at tro, paa det legemlige og det aandelige. Ved Miraklerne har X netop vist os, at det gaar over i hinanden: Hans aandelige, aandskraftige Ord lyder, og saa løjer Stormen af, saa hører Sygdommen op, brat, som naar Haren falder for det sikre Skud, saa bliver eet Brød til mange. Nej, jeg er slet ikke saa sikker paa, at der er en Væsensforskel paa at faa sin Fod gjort kæk, fri og let, saa den kan gaa paa Vand eller paa at faa sin Sjæl gjort modig, fri, stærk, saa den kan holde sig oppe i Tvivlens eller Bekymringens Bølgegang. Historien i Dag vil i hvert Fald lære os, at X har Magt til at faa os i Stand til begge Dele, vel at mærke, naar vi kommer ham i Møde med vor Tro. Og dette er nok saa ubegribeligt som at gaa paa Vand, dette, at Gud Almægtig har Brug for vor Samvirken, vort Samtykke, vort Ja, vor Tro og Tillid, ja, vor Imødekommenhed, for at hans Værk med os kan ske. Men det er dog godt, at det er saadan, godt, at vi ikke kan være kristne Mennesker ved bare at sidde hen som Bænkevarmere, sidde med Hænder i Skød, sidde med halvaaben Mund, ventende paa, at Frelsens Duer skal komme flyvende stegte ind. Det er godt at vide for dig, du Menneskesjæl, der er i Uro og leder efter din Frelse og ikke kan finde den, at du ved, at vel kan et Menn. slet intet gøre uden det gives ham ovenfra, men at du dog skal arbejde og gøre dig rede til at modtage Gaven, naar den engang kommer. Og det er sundt og opstrammende at vide for dig, du, der lever i din Daabspagt og synes, du kan sige, du har

Hjertefred i din Gud, at du ved, at du ikke blot kan sidde hen og gasse dig og nyde denne Fred, men du skal rejse dig og gaa ud til Virke blandt dem, du har om dig, i Jesu Navn. Ja, vi har før talt om om Underet som det rent utrolige og ogsaa før talt om Smerten og Gaaden ved, at sligt daarligt kan times i vore Dage. I Dag vil vi blive ved den rent aandelige Udlægning af det, denne Forstaaelse af, at der maatte Tro og Selvvirksomhed til, for at Peter paa X' Ord kunde gaa paa Bølgerne og holde sig oppe. Men vi vil saavisst da heller ikke glemme den anden Side af Sagen, at det maa være paa X's Ord — og at han maa være os nær. Saa vil vi da se saadan paa det: mit Liv det er en farlig Sejlads, ofte des farligere, jo tryggere den synes — for det er altid en Sejlads i helt ukendte Farvande. Det kan storme vildt med Lidenskaber, grumt Begær, denne Verdens Umættelighed, og det kan glide saa sagte og lunt, og man kan være saa trygge, og saa kan Tryghedens og Ladhedens Raaddenskab uden man aner have begyndt at gnave i Bunden, den kødelige Tryghed, den aandelige Magelighed — ell. brat kan man støde mod et undersøisk Rev, og Lidenskabens Vande kan fosse ind. Men Kristenfolk, Vorherre er hos os, og ingen skal forgaa, som vil gribe hans Haand, det vil jo sige: holde sig til hans Ord, høre det og gøre derefter, søge Syndsforladelsen i Nadveren, bede saa godt man nu kan det. Ja, Vorherre er hos os, og vi kan rolig høre paa, hvor Bølgerne de bruser om vore Skuder smaa — for vi har med Gud i Pagt dog Frelse og Englevagt